

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **Ing. F. K.**, bývajúceho v B., proti žalovanej **S., s. r. o.**, so sídlom vo V., IČO : X., zastúpenej JUDr. I. M., advokátkou v Ž., **o zaplatenie 164.631,-Sk s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 4 C 19/2005, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 30. novembra 2006 sp. zn. 5 Co 285/2006 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline z 11. júna 2007 sp. zn. 5 Co 285/2006, takto

r o z h o d o l :

Rozsudok Krajského súdu v Žiline z 30. novembra 2006 sp. zn. 5 Co 285/2006 vo výroku, ktorým zmenil rozsudok súdu prvého stupňa a prisúdil žalobcovi právo na peňažné plnenie od žalovanej vo výške 82.315,50 Sk a v súvisiacich výrokoch o práve na náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Žilina rozsudkom z 27. marca 2006 č. k. 4 C 19/2005 – 191 zamietol žalobu, ktorej predmetom je zaplatenie náhrady škody titulom rozdielu medzi cenou opravy nehnuteľnosti poškodenej požiarom a poskytnutým poistným plnením. O práve na náhradu trov konania rozhodol uznesením z 27. marca 2006 č. k. 4 C 19/2005 - 200 tak, že uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovanej náhradu trov konania vo výške 29.368,- Sk. Rozhodnutie vo veci samej odôvodnil postupom podľa § 420 Občianskeho zákonníka a vecne tým, že z výsledkov vykonaného dokazovania vyplynul záver, že žalovaná neporušila zákonné povinnosti pri osadzovaní krbovej vložky a toto jej konanie nebolo v príčinnej súvislosti so vznikom škody. Práve naopak, žalobca si nesplnil svoje povinnosti v zmysle vyhlášky č. 84/1997 Z. z., pretože

nezabezpečil preskúšanie komína a jeho pravidelnú kontrolu a jeho čistenie osobou disponujúcou odbornou spôsobilosťou. V súlade s uvedenou vyhláškou nebolo ani stavebné vyhotovenie komína postaveného žalobcom svojpomocne. Napokon zo znaleckých posudkov vyhotovených Ing. I. K., Kriministickým a expertíznym ústavom Prezídia PZ a Okresným riaditeľstvom Hasičského a záchranného zboru v Bratislave vyplynulo, že ohnisko požiaru bolo určené v mieste, kde drevená hrada prechádzala telesom komína odvádzajúceho spaliny z krbu a príčinou vzniku požiaru bolo vznietenie drevenej hrady zamurovanej do komína v dôsledku tepelného pôsobenia spalín. Z posudkov tiež vyplynulo, že stavebné vyhotovenie komína nebolo v súlade s ustanovením § 10 vyhlášky č. 84/1997 Z. z., nakoľko boli porušené všeobecné požiadavky na výstavbu komínov a dymovodov. Rozhodnutie o práve na náhradu trov konania odôvodnil úspešnosťou žalovanej v konaní v zmysle § 142 ods. 1 O. s. p. a výšku náhrady trov jej právnym zastupovaním advokátkou.

Krajský súd v Žiline, konajúci o odvolaní žalobcu, rozhodol rozsudkom z 30. novembra 2006 sp. zn. 5 Co 285/2006, ktorým rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej v časti návrhu o zaplatenie 82.315,50 Sk zmenil tak, že uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 82.315,50 Sk a vo zvyšku rozsudok súdu prvého stupňa o návrhu o zaplatenie 82.315,50 Sk, ktorým súd prvého stupňa návrh zamietol, potvrdil (i keď vo výroku rozsudku uviedol, že vo zvyšku, t. j. o zaplatenie 82.315,50 Sk žalobu zamietal). Zmenil tiež rozhodnutie prvostupňového súdu o práve na náhradu trov konania vysloviac, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. O práve na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Opravným uznesením z 11. júna 2007 opravil meno, priezvisko a sídlo právneho zástupcu žalobcu JUDr. S. Z., advokáta so sídlom v Č.. Nestotožnil sa so skutkovým stavom zisteným súdom prvého stupňa a nesúhlasil ani s jeho právnym posúdením, preto po ním tvrdenom zopakovaní a doplnení dokazovania, postupujúc podľa § 132 O. s. p. vyhodnotil dôkazy odlišne než súd prvého stupňa a dospel k právnemu záveru o spoluzodpovednosti žalovanej za vznik škody vo výške 50 % zo žalovanej výšky škody 164.631,- Sk, za ktorú zodpovedá spolu so žalobcom. K uvedenému záveru dospel odvolací súd vychádzajúc zo skutočnosti, že pokiaľ žalobca žalovanej nezabezpečil kompletnú stavebnú dokumentáciu týkajúcu sa záhradnej chatky, pochybila aj žalovaná, keď netrvala na jej predložení, pretože pokiaľ ju nemala k dispozícii, nemala začať výrobu krbovej vložky na mieru, osadzovať ju do jestvujúceho krbu a realizovať teplovzdušný vývod do stropu. Prípadne, ak tieto práce začala,

mala trvať na dodaní potrebnej stavebnej dokumentácie a po uplynutí primeranej lehoty postupovať podľa § 638 ods. 1 Občianskeho zákonníka a od zmluvy odstúpiť. O práve na náhradu trov konania rozhodol v zmysle § 224 ods. 1 O. s. p. podľa § 142 ods. 2 O. s. p. vzhľadom na úspech žalobcu vo výške 50 % v konaní.

Proti rozsudku odvolacieho súdu podala včas dovolanie žalovaná. Navrhla, aby dovolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania vyvodzovala z ustanovenia § 238 ods. 1 O. s. p., nakoľko rozsudkom odvolacieho súdu bol vo výroku o zaplatenie 82.315,50 Sk zmenený rozsudok súdu prvého stupňa a dôvodnosť dovolania ustanovením § 241 ods. 2 písm. b/ a c/ O. s. p., pretože konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a tým, že rozsudok odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Inou vadou považovala nepreskúmateľnosť rozsudku odvolacieho súdu, ktorý nezdôvodnil pomer spoluzodpovednosti účastníkov konania v rovnakej výške a nesprávne právne posúdenie v tom, že odvolací súd nezdôvodnil porušením akej právnej povinnosti je nevyžiadanie stavebnej dokumentácie od žalobcu žalovanou. Podľa názoru dovolateľa za nezávadný stav komínov nesie zodpovednosť len vlastník objektu, ktorým bol žalobca.

Žalobca sa k dovolaniu žalovanej nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.), po zistení, že dovolanie podala účastníčka konania proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 238 ods. 1 O. s. p.), zastúpená advokátkou (§ 241 ods. 1 O. s. p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O. s. p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu v rozsahu vyplývajúcom z § 242 ods. 1 O. s. p. a dospel k záveru, že rozsudok odvolacieho súdu nie je správny.

Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým nemožno napadnúť každé rozhodnutie súdu. Výnimočnosť tohto opravného prostriedku zodpovedá právna úprava jeho prípustnosti. Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.). Je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu v prípadoch uvedených v ustanovení § 237 písm. a/ až g/ O. s. p. a proti rozsudku odvolacieho

súdu je prípustné aj v prípadoch uvedených v ustanovení § 238 O. s. p.

V danej veci dovolanie smeruje proti rozsudku odvolacieho súdu, výroku ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej a v zmysle § 238 ods. 1 O. s. p. dovolanie proti zmeňujúcemu rozsudku je prípustné.

V zmysle § 241 ods. 2 O. s. p. dovolanie možno odôvodniť len tým, že a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237, b) konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, a c) rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci.

Z ustanovenia § 242 ods. 1 O. s. p. vyplýva, že dovolací súd je viazaný nielen rozsahom dovolania, ale i uplatneným dovolacím dôvodom vrátane jeho obsahového vymedzenia; obligatórne sa zaoberá len vadami konania vymedzenými v § 237 O. s. p. a inými vadami, pokiaľ mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Dovolacie dôvody pritom neposudzuje len podľa toho, ako ich dovolateľ označil, ale podľa obsahu tohto opravného prostriedku.

Inou vadou konania, na ktorú musí dovolací súd prihliadnuť aj vtedy, ak nie je v dovolaní namietaná, je procesná vada, ktorá (na rozdiel od väd taxatívne vymenovaných v § 237 O. s. p.) nezakladá zmätočnosť rozhodnutia. Jej dôsledkom je vecná nesprávnosť, ktorej základom je porušenie procesných ustanovení upravujúcich postup súdu v občianskom súdnom konaní.

Ak tento zákon neustanovuje inak, pre konanie na odvolacom súde platia primerane ustanovenia o konaní pred súdom prvého stupňa (§ 211 ods. 2 O. s. p.).

Podľa § 220 O. s. p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 219), ani na jeho zrušenie (§ 221 ods. 1).

Podľa § 213 ods. 1 O. s. p., odvolací súd je viazaný skutkovým stavom, tak ako ho zistil súd prvého stupňa s výnimkami ustanovenými v odsekoch 2 až 7. Ak má odvolací súd za to, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, dokazovanie v potrebnom rozsahu opakuje sám (§ 213 ods. 3 O. s. p.).

Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že predpokladom toho, aby odvolací súd mohol zmeniť napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa, ak má za to, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, je opakovanie dokazovania v potrebnom rozsahu odvolacím súdom. Podmienkou zmeny rozhodnutia v takomto prípade je skutočnosť, že odvolací súd sám opakuje v potrebnom rozsahu dokazovanie alebo dokazovanie doplní, na základe ktorého dospeje ku skutkovému stavu odlišnému od skutkového stavu zisteného prvostupňovým súdom, tvoriacemu podklad pre rozhodnutie v danej veci.

Podľa § 122 ods. 1 O. s. p., súd vykonáva dokazovanie na pojednávaní, ak neboli splnené podmienky na vydanie rozhodnutia bez ústneho pojednávania.

Z ustanovenia § 125 O. s. p. vyplýva, že za dôkaz môžu slúžiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť stav veci, najmä výsluch svedkov, znalecký posudok, správy a vyjadrenia orgánov, fyzických osôb a právnických osôb, listiny, ohliadka a výsluch účastníkov. Pokiaľ nie je spôsob vykonania dôkazu predpísaný, určí ho súd.

Z obsahu zápisnice o pojednávaní pred odvolacím súdom z 30. novembra 2006, na ktorom bolo aj meritórne rozhodnuté, vyplýva, že krajský súd na odvolacom pojednávaní žiadne dokazovanie nevykonal. Umožnil iba, aby sa v krátkosti vyjadrili právni zástupcovia účastníkov konania, pričom účastníci konania na pojednávaní neboli prítomní. Z dokazovania vykonaného súdom prvého stupňa odvolací súd vyvodil odlišné skutkové závery a na ich základe dospel aj k iným právnym záverom bez toho, aby vo veci v potrebnom rozsahu dokazovanie opakoval alebo doplnil.

Ak sa však odvolací súd chcel odchýliť od skutkových zistení súdu prvého stupňa na základe bezprostredne pred ním vykonaných dôkazov, mal dokazovanie v zmysle § 213 ods. 3 O. s. p. sám v potrebnom rozsahu opakovať a zadovážiť si tak rovnocenný podklad pre odlišné hodnotenie dôkazov v zmysle § 132 O. s. p. Len takýto postup je aj v súlade so zásadou priamosti a ústnosti občianskoprávneho konania, ktoré zásady zostali zachované aj po účinnosti novely Občianskeho súdneho poriadku vykonanej zákonom č. 341/2005 Z. z., ako aj jeho ďalších noviel. Je neprípustné, aby odvolací súd ku svojim odlišným skutkovým zisteniam, vedúcim k záveru o čiastočnej opodstatnenosti žaloby, dospel iba na základe prehodnotenia dôkazov vykonaných

súdom prvého stupňa. Za opakovanie dokazovania nemožno považovať procesné prednesy zástupcov účastníkov v odvolacom konaní. Ani správa o doterajšom priebehu konania podaná predsedom senátu alebo povereným členom senátu, ktorá povinnosť vyplýva odvolaciemu súdu z ustanovenia § 215 O. s. p., nie je zopakovaním dokazovania v zmysle § 122 a nasledujúcich O. s. p., navyše krajský súd prehodnotil dokazovania vykonané súdom prvého stupňa a z takto prehodnoteného dokazovania vyvodil záver o čiastočnej dôvodnosti žaloby.

Keďže odvolací súd si v predmetnej veci nezdovážil rovnocenný zákonný procesný podklad pre odlišné hodnotenie dôkazov v zmysle § 132 O. s. p., jeho skutkové a na ne nadväzujúce právne závery sú preto zatiaľ predčasné a dovolaciemu súdu neprislúcha v súčasnom štádiu konania oprávnenie na ich hodnotenie.

Z uvedeného vyplýva záver, že konanie odvolacieho súdu je postihnuté inou vadou, majúcou za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p.). Takáto vada sama osebe zakladá povinnosť dovolaciemu súdu, aby na ňu prihliadol, i keď by výslovne nebola uplatnená ako dôvod prípustného dovolania (§ 242 ods. 1 druhá veta O. s. p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok odvolacieho súdu zrušil, keďže konanie jeho vydaniu predchádzajúce je postihnuté inou vadou majúcou za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p.) a vec odvolaciemu súdu vrátil na ďalšie konanie v zmysle ustanovenia § 243b ods. 1 a 2 O. s. p.

V novom rozhodnutí rozhodne súd aj o trovách pôvodného a dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 tretia veta O. s. p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 16. decembra 2008

JUDr. Martin V l a d i k, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

